

[Aksel Larsen.]

gyldighed over for Arbejdsløshedsproblemet. Jo, det er berettiget at rejse de arbejdsløses Sag her, bortset fra, at dette er den eneste forfatningsmæssige Mulighed, vi har for at sætte Justitsministerens Godkendelse af Politidirektørens grundlovsstridige Foranstaltninger under Debat her i Tinget.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel henviser til Begivenhederne paa Galleriet i Gaar. Ja, det er maaske saadan i Det konservative Folkeparti, at der kan der ikke ske noget som helst, uden at Partiets Formand har ønsket det, eller eventuelt befalet det, for at blive i Hitler-Stilen. Jeg ved ikke, om det er saadan, men hvis det virkelig skulde være saadan, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har ønsket alt, hvad K.U. har gjort, aabner det rare Perspektiver. Men det er i hvert Fald saadan, at saavel de arbejdsløse som andre Mennesker er Folk, der har egen Tankegang og egen Tænkeevne; det er Folk, der ogsaa har en Taalmodighed, der kan briste, og det, der skete heroppe paa Galleriet i Gaar, forbavser mig aldeles ikke, for det er vel forstaaeligt, naar der sker noget saadant. Men det er et stift Stykke at sige, at det var som Følge af de ophidsende Taler, jeg holdt her: Hvis det var sket under *min* „ophidsende“ Tale, kunde man maaske have diskuteret det; men det skete, medens det ærede Medlem Hr. Christmas Møller talte, og saa kan jeg da ikke have ophidset til det. Og maa jeg sige, at hvis det var noget, der var organiseret i vort Parti, endsige hvis jeg havde haft en Finger med i Spillet, vilde det være gaaet noget mere livligt til, og det var ikke gaaet saa let med at rydde Tilhørerpladsen. Men det er det ikke; jeg har ikke tænkt paa disse Uroligheder, ikke drømt om dem. Det, der hændte paa Tilhørerpladserne, var et spontant Udslag af de arbejdsløses Utaalmodighed over de Forhold, man byder dem, og den Behandling, man giver dem; det var i Forbitrelse over, at man nu oven i Købet forbyder dem at demonstrere og holde Møder, til Trods for at Retten dertil skulde være sikret ved Grundloven.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch siger, det er forkert, naar jeg paastaar, at der ikke er Argumenter levnet i det, Justitsministeren har sagt. Ja, men det fastholder jeg, og hvis det ærede Medlem syntes, at nogle af disse Argumenter levede endnu og kunde taale at blive brugt, saa kunde han have sagt, hvilke det var, og have brugt dem. Men det gjorde det ærede Medlem ikke. Han fremsatte kun nogle Paastande

i Relation til den Debat, vi havde i Gaar, men paa den Maade klarer man sig ikke. Hvad var det, vi diskuterede i Gaar? — da skulde det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch have blandet sig i Debatten. Vi diskuterede min Anbefaling af, at man anvendte forfatningsmæssige Metoder for at bringe det Landstingsflertal, der handler i Modstrid med Forfatningens Aand, paa bedre Tanker. Og hvorledes det ærede Medlem nu pludselig kan komme her og hævde, at det var en konkret Opfordring til Uroligheder, ved jeg ikke, men lad os faa det at vide; lad os fra det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, Formanden for Regeringspartiernes største Gruppe her i Tinget, faa at vide, om min Henviisning til de Metoder, Socialdemokratiet kendte i 1920, er en konkret Opfordring til forfatningsstridige og lovstridige Uroligheder. Hvis det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch ikke afgiver en Erklæring om, at saaledes er det, har det ærede Medlem dermed indrømmet, at det var helt hen i Vejret, naar det ærede Medlem sagde, at det, jeg i Gaar har sagt, var at opfordre de arbejdsløse til Uroligheder og Ulovlighed. Nej, jeg fastholder, hvad jeg har sagt i denne Debat. Det er ikke rokket af nogen af de Talere, der har haft Ordet efter mig. Og derfor er det berettiget, naar jeg forlanger, at man anerkender de arbejdsløses grundlovmæssige Ret til at forsamles og holde Møder under aaben Himmel og demonstrere over for Regering og Rigsdag for at forelægge deres Krav paa rette Sted.

Samtidig kan jeg sige, at vi naturligvis agter at stemme for vor egen Dagsorden, naar den, forhaabentlig, kommer til Afstemning, at vi, forudsat at der kommer delt Afstemning om den af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch foreslaaede Paastand om Overgang til Dagsordenen, agter at stemme for dennes første Halvdel, som ganske vist ikke vedrører Debatten, men ikke desto mindre er rigtig, men at vi vil afholde os fra at stemme om den anden Halvdel, og at vi ogsaa vil afholde os fra at stemme om den af Det konservative Parti stillede Dagsorden. Vi har her kun det Vaaben at afholde os fra at stemme, for stemmer vi imod, siger man: Bogstaverne fanger, og I har stemt imod, at de arbejdsløse faar Lov til at henvende sig! Halen i baade Socialdemokratiets og Det konservative Partis Dagsorden er jo formet saa tilpas behændigt og dobbelttunget, saa der ikke er anden Mulighed, naar vi vil give vor Mening Udtryk, end at stemme for vor egen og afholde os fra at stemme for de andre, helt eller delvis.